

עין משפט מסכת ברכות

דף ב.

עין משפט א. או"ח סימן רלה סעיף א

א. זמן קריאת שמע בלילה מזמן יציאת שלושה כוכבים^א, ואם הוא יום מעונן ימתין עד שיצא הספק מלכו, ואם קראה קודם צה"כ חוזר וקורא אותה בלא ברכות.

אם הצבור מקדימים^ב לקרוא ק"ש מבעוד יום יקרא עמהם ק"ש וברכותיה ויתפלל עמהם, וכשיגיע הזמן חוזר^ג וקורא ק"ש בלא ברכות.

הגה: ולא יחזור ויתפלל בלילה אלא אם כן רגיל בפרישות וחסידות.

עין משפט ב. או"ח סימן רלה סעיף ג

ג. לכתחלה צריך לקרות ק"ש מיד^ד בצה"כ וזמנה עד חצות לילה, ואם עבר חצות קורא עד עמוד השחר ויוצא ידי חובתו^ה.

א. מן הדין מספיק בכינוניים רק שאין אנו בקיאים ע"כ צריך קטנים, ואף דלגבי תענית בס"י תקס"ב כתב רמ"א בינונים י"ל דבק"ש שהיא מן התורה החמירו בה יותר מתענית שהיא מדרבנן, כה"ח אות א'.

ב. ע"פ סודן של דברים אם אפשר לו יעצום עיניו מתחילת אשר בדברו מעריב ערבים עד סוף העמידה, אבל בשבת ויו"ט א"צ לעצום עיניו בק"ש וברכותיה, כה"ח אות ו'.

ג. היינו מפלג המנחה אבל לפני כן לא יתפלל עמהם.

ד. היינו מיד אחר צה"כ ולא יסמוך על ק"ש שעל המטה, מ"א ס"ק ב'. הגם שיש אומרים שיצא גם בק"ש שעל המטה ראוי ליזהר, כה"ח אות ח'.

ואשרי למי שמתפלל מנחה ואח"כ עוסק בתורה ואח"כ מתפלל ערבית בציבור לחבר היום והלילה בתורה והוא ענין גדול, כה"ח אות י"א.

ד. מדין זריזין מקדימין למצוה, ואם עוסק בשיעור תורה לאחרים אינו פוסק עד שגומר לימודו, ודוקא שהתחיל ללמד קודם שהגיע זמנה של ק"ש אבל בהגיע זמן קורא ק"ש ומתפלל ואח"כ מלמד, כה"ח אות כ"ג.

ה. מ"מ נקרא עבריין שעבר על דברי חכמים שאמרו עד חצות.

עין משפט ו.

אור"ח סימן רלו סעיף א

א. א. בק"ש דערבית מברך שתיים לפנייה ושתים לאחרייה.